

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

D[omi]nica. xxij. post Trinita. Text[us] eua[n]gel[ij]. Mat. ca. xvij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

Domica. XXII. post Trini.

est quarta: et significat supbia: que quatuor species habet. Septima est ethica que est radicata in membris. Ista est mortalis opinio: et significat odium: quod est cum tristitia quodammodo de alieno bono. Prover. x. vij. Spiritus tristis excitat ossa.

Domica. xxij. post Trinita.
Textus euangelii. Mat. ca. xvij.

Simile est regnum celorum homini regi qui voluit rationem ponere cum servis suis. Et cum cepisset rationem ponere: oblatum est ei unum qui debebat decem milia talenta. Cum autem non haberet unde redderet: iussit eum dominus venditari et uxorem eius et filios et omnia que haberat: et reddi. Procidens autem servus ille: rogabat eum dicens: Domine, patientiam habe in me: et omnia reddam tibi. Misertus autem dominus servum illum: dimisit eum: et debitum dimisit ei. Egressus autem servus ille: inuenit unum de conseruis suis qui debebat ei centum denarios. Et tenens suffocabat eum dicens: Redde quod debes. Et prociidens conseruus eius rogabat eum dicens: Domine, patientiam habe in me: et omnia reddam tibi. Ille autem noluit: sed abiit et misit eum in carcerem donec redderet debitum. Videntes autem conserui eius que fiebant: contristati sunt valde. Et venerunt et narraverunt domino suo omnia que facta fuerant. Tunc vocavit illum dominus servus: et ait illi: Serue nequam omne debitum dimisi tibi: quoniam rogasti me. Nonne ergo oportuit et te misereri conserui tui: sicut et ego tui misertus sum. Et ira-

tus dominus eius tradidit eos tortoribus: quod unusquisque redderet unum versus debitum. Sic et pater meus celestis faciet vobis si non remiseritis unusquisque fratri suo de cordibus vestris.

Simile est regnum celorum homini regi qui voluit rationem ponere cum servis suis. **S**icut patet euangelio talem rationem ponere: que sunt Misericordia: Misericordia et Castigatio.

Quantum ad primum scilicet misericordia magna domini adversus debitorem servum: qui inductus petebat et relaxationem integram obtulit. Est autem advertendum quod dominus hortatus fuerat discipulos suos ut sibi inulce offensas remitterent: ut eorum omnines essent exaudibiles: dicens (Si duo ex vobis consenserint) id est idem senserint: pro vnanimitate et concordia: super terram de omni re quamcumque petierint: fiet illi a patre meo. Tunc autem dicit Petrus quod scilicet dixit. Domine quoniam peccabitis in me fratrem meum et dimisit et: versus septies. Et respondit dominus. Non dico tibi versus septies: sed versus septuagies septies. id est totiens quoniam peccabit: semel scilicet scilicet ponit ibi numerum determinatum pro indeterminato. Illi tamen duo numeri scilicet septuagies et septies dupliciter coniunguntur. Uno modo per aggregationem: ut vult Augustinus. lxxvij. vltimo. Alio modo per multiplicationem: ut vult Hieronymus. multiplicatio scilicet unum adverbium per alid id est quadringentis et nonaginta vltimo: seu toties in die quoniam vix posset peccare. Sed ne dominus videret aliquod que nobis iniunctum est in talibus quoniam remissione semel. Et adiecit parabola in qua comparat parietem dei ad humanam. Et sic adiecit semel Hieronymus. ut iuxta consuetudinem syrorum maxime palestinorum loquens facillime memorie commedaret quod dixerat. **S**icut ergo (Sicut est regnum celorum) id est statum ecclesie militantis: seu christianitatis: quantum ad eum qui in ea regnat (hominis regis) scilicet Remi. cum per homines regem in regno celorum aliqui sumat patet. ut ibi. Sicut est regnum celorum hominis regis qui fecit nuptias filii sui. Alii quoniam filii hominis videntur per intelligit: quod scilicet unum deus qui cuncta que creavit regit et gubernat (qui vocatur

luit rōne ponere cū suis suis) Scdm s.
 Tho. z Orig. isti sui sūt plari. fm Rey
 mig. ar pnt ee oēs hoies. Et gte ar de
 ista rōne fm scrm Thom. qñ imitit alt
 quā tribulatiōem p pctis cōmissis sz
 finis hui⁹ rōcniū qd i tribulatiōe icipit
 i iudicio psumabit. Et videt velle san.
 Tho. q triblatio sit qñ nūci⁹ vocās ad
 rōcniū faciēdū corā deo. i corā ei⁹ vica
 rto q duplex ē. s. pffessor z ppri⁹ animus
 apd que hō se accusat. Et cū cepissz rōy
 nē ponere. i. examiare psciam fm scrm
 Tho. (oblat⁹ ē ei vn⁹ q debebat decē mil
 lia talēta). i. diabol⁹ fm qsdā. vt refert
 Hiero. sz iterparlo ē incōpetēs: qz dia
 bolo nō dimittunt pctā. Un ille fu⁹ de
 bet decē milia talēta: q ē hō peccās i del
 um fm Lhy. vt cōmittēs matoza cri
 mia fm Hiero. vt trāsgrediēs decē le
 gis pcepta fm Aug. Un at d p bīs do
 mint. qz lex i decē pceptis cōmēdat. ille
 debebat decē milia talētoz: p qd oia pec
 cata scant q. s. ptra legē fuerit. Hec ille
 (Lū aut nō hiet vn redderet) Remigt.
 Hō sua volūrate z spōte peccās: suo co
 natu nullo mō surgere valet. Et nō ha
 ber vn reddat: qz nihil i se iuenit p qd se
 a pctis absoluat. Hec ille. (Fussit eum
 dñs venūdari z vxorē ei⁹) Sz q iure po
 tuit iste rex vxorē vēdere p debito mari
 ti: Saluator em vt videt nō ita loqret
 nisi p se uissent vendi vxores. Et forte
 dici possz q atiq⁹ vtrū qñ emebāt vxor
 res: vt prz d Jacob q p Rachel sūiuit
 anis sepre i gelu z estu: z pñr eas vēde
 bāt: maxie qñ nō erāt pncipales sz qñ fa
 mule empritte. Nūc at pñr femiaz abū
 dātia z eaz fastidia z ipozunitates ha
 bēdi pōpas iā vtri vxores nō emūt: qñ
 imo nec hie volūt nisi sine onuste auro:
 z martē dittozes z filios z oia q hēbat
 z reddi) Hic sūt due scōz expositiōes.
 Prima ē Remigt. z Aug. z scri Tho. q
 vxor pctōris ē carnis voluptas vt pccu
 piscētia. Filij hō inde gnari sunt mala
 opa. Dia at alia q hēbat sūt dei dona:
 qb nō ē bñ vsus. Pccatū at q ista vēdūt ē
 ipa pena dānari. Fussit g dñs istum ve
 nūdari fm mēre istoz scōz cū iussit vt
 traderet diabolo/penas p hīs oibz solu

tur⁹. Et nota q recte isti scri penā vo
 cāt pctū: qz p eā fit eqūitas ei⁹ qd deo p
 pctm subtractū ē. Quia ei pctōz subtra
 xit deo qñtū i se fuit honozē: vū p penaz
 aufert ei qd suū erat: pura qes sensuū z
 potētiāz/fit eqūitas iusticie: vt prz p sā
 crū Tho. i. iij. Alia ē exposito Hiero
 tal. Fussit. i. pmisit iusto iudicio eū ve
 nūdari. i. subdi diabolice pttat: ipum z
 vxorē ei⁹. i. malā pccupiaz z filios. i. opa
 mala: z oia q hēbat etiā tpalia. Possu
 mus at addere tertiā fundataz i dictis
 Lhy. z scri Tho. q i pabolis nō opter
 oia scrutari. Nā oia sūta sūt necario dis
 sūta. Dem⁹ g pncipalk artēdere ad id
 qd loqns intēdit. Intēdit ar chīs q sic
 rex tpal vult debitū suū: z si subdit⁹ nō
 hz vn soluat: iubet vt vēdant bona ei⁹.
 Ita de⁹ cū ei debem⁹ penā p aliq⁹ deo
 licet vult q exoluam⁹ eā i pnci vl i futu
 ro: nec i hē crudel⁹ sz iust⁹ (Procidēs ar
 fu⁹ ille) cū videret se i pculo dānatiōis
 (ad pedes ei⁹: rogabat eū dices Patiet
 am habe i me z oia reddā tibi) Remi.
 Hīs p bīs hūllatio z scripcario pctōz
 oñdit/ dū dicit: pcedēs. In hō q dicit: pari
 entā habe i me: vox expmif pctōris po
 scēt⁹ tps viuēdi z spaciū corrigēdi. Est
 aut largā dei benignitas z clemētia er
 ga pctōres queros: qm ipē sp ē para⁹ p
 baptisimū aut pñiam pctā dimittere.
 Hec ille. Un sequit⁹ (Vissert⁹ aut dñs
 fuit illi⁹ dimisit eū: z debitū dimisit ei)
 i. relaxauit pene reatū. Lhy. Vide ar
 diuini amoris supabūdātia. Perit fu⁹
 soli⁹ tps dilatiōem: ipē aut mal⁹ eo qd
 perij⁹ dedit dimissiōem z pccsiōem tot
 ti⁹ mutui. Hec ille.

Doralit est hic documētū: qz ex q rō
 nē hēm reddere: reneam⁹ bñ cōputū no
 strū z videam⁹ qñ tractem⁹ ea de qb
 hēm reddere rōne. Quattuor em bona
 de⁹ nob cōmissē: d qb puentēdi sumus:
 aiām. s. vt eā honozem⁹ sic imaginē di.
 corp⁹: vt mūdū fuem⁹: z tpalia vt pau
 ptib dispēsem⁹. z tps vt bñ exponam⁹.
 De pmo male reddēt rōne supbiā bōa
 aie p supbiā pdiderēt. de scdo luxuriōis
 de tertio auari. d qro octosi. Et gēl⁹ ē
 rō de bonis omisissis: z d mal⁹ cōmissis.

Dñica. XXII. post Trinitatis

Quartū ad scdm tāgīt malignatio et crudelitas quā pseru exercuit i pseruū cū dī (Et egressus fuus ille) a facie dñi fut: p relapsū z recidiuū i pctā (iuent) stari post egressū fm Lbr̄y. qđ graui⁹ fu it qđ n̄ p̄ aliqđ dies id egisset (vnū d̄ cō seruis suis qđ debebat ei cētū denarios) Iste debitor cētū denarioz fm Lbr̄y. est ille qđ h̄oie m̄ peccat: sic ali⁹ decē m̄ llū talētoz: z qđ d̄ deu deliqđ. Grauiora ei sūt pctā cōmissa i deu z rōne psoneyt ait z rōne suscepti bñficij. Un̄ ait Fecit em̄ nos eē z oia. p̄p̄ nos opar⁹ z Liām rōnalē nob̄ inspirauit: fllū suū misit: ce lū nob̄ apuit: z nos filios suos fec. Nū/ qđ ḡ si vnaqđqz d̄e m̄oreremur p̄ illo re tribuerem⁹ ei aliqđ dignū: Neq̄qz. Sz h̄rursum ad n̄am vtilitatē p̄ier. Nos aut̄ ecōrrario i legib⁹ ei⁹ offēdim⁹: Hec ille. Scdm̄ Remigū p̄o z Hieron̄. isti debitores distiguūt s̄z maiora z mioza pctā Un̄ ait Hiero. S̄iqz v̄im cōmiserit adulteriū: homicidiū: maiora crimina: decē m̄llū talētoz rogāti debitiū dimit t̄. si z ipe dimittat minora peccatib⁹. Hec ille. (Et tenēs suffocabar eū) Re/ mi. i. acrif̄ iustebat vt vindictā ab eo exti geret. Hec ille. Et vt d̄ Orig. iō suffo cabar: qz egressus erat a dño. i. p̄ pctā Si ei n̄ exisset n̄ suffocasset (Et p̄cidēs) id ē ante vel p̄ oculis cadens: p̄ p̄niaz (s̄/ uis ille rogabat eū dicens. Patiam ha/ be in me z omnia reddā tibi) id ē dimit te mihi offensā z satisfactā p̄ damno vel iniuria. Sciēdū ē ei qđ in pctō p̄tra p̄ximū sunt duo: offensā. i. z dānū illa/ tū in reb⁹ vt honore vt p̄sona. Prīmū qđ libet tenet dimittere expellēdo de cord suo odiū z irā redēre in vindictā iniustā nō aut̄ scdm̄. Un̄ restitue⁹ h̄o ad amici/ ciā n̄hilomin⁹ ad emendā tenet: sic etiā z deus pctōrē p̄ iustificatiōē ad pur/ gatorū m̄itit vt soluat emendā si an̄ n̄ soluerat: qz q̄ntū in se fuit dānū. intulit honori diuio (Ille aut̄ noluit) offensā re/ mittere (s̄z abijt) mag⁹ exasp̄at⁹ fm̄ Re migū vt vindictā exigeret (z misit eū i carcerē donec redderet debitiū). i. v̄ndi ctā de illo sumpsit: s̄z Remi. Vt qđ in scdē. redit: s̄z scdm̄ Tho. misit in carcerē

.i. i tribulatiōez. z i angustiam deduxit aiam ei⁹. Ex his aut̄ oib⁹ apparet qđ val/ de neqz z malus fuerit iste in facto suo. P̄rio ex eo qđ stari t̄le qđ egerit p̄ susce ptā miam. Secdo qz circa p̄seruū. i. etus dē dñi fuū. Tertio qz p̄ centū d̄narijs. Quarto quia acrif̄ instetit suffocādo. Quinto qz ille p̄cidit z rogauit. Sexto qz totū debitiū exegit p̄ carcerē tormtū.

Moralit̄ ex isto iniq̄ suo qlibet debz exēplū ad sui in formatiōē suscipere: quō debeam⁹ iugit̄ reddere dño qđ debemus Si ei rōne pctōz iste rātū d̄bit d̄o: m̄l to maiora nos debem⁹ p̄p̄ pctā cōmissa z resuscepta ab eo bñficiā. ita qđ s̄z p̄bz deo nō possum⁹ p̄digne retribuere. P̄s Quid retribuā dño. p̄ oib⁹ qđ retribuūt mihi. Ber. Si cognouisses q̄ multa z q̄ mult⁹ debeas: videres qđ nihil est qđ facis. P̄rio debes ch̄o totā vitā tuā qđ ipe p̄ tua posuit suā. Secdo exigūt p̄teri ta pctā: futurā vitā tuā: vt facias fru/ ct⁹ dignos p̄niet: z recogites oēs annos tuos i amaritudine aie tue. Quid si tritū debitorē oñdā qđ v̄dicet sibi eā: Puto qđ desiderās gl̄iā quā ocul⁹ n̄ vidit. Nō ne ad hāc emendā te totū z q̄cūqz poteris dar e oprobrit. z cū oia cōpleueris dices Nō s̄ p̄digne passioes hui⁹ xp̄is ad futu rā gl̄iā qđ reuelabit̄ i nob̄: Quarto debi torū debes qđ es: a qđ totū habes: qđ te fecit z bñ fecit tibi cūcta misit. Hec ille.

Quartū ad tritū tāgīt sui neqz casti/ gatio: cū d̄. Vidētes aut̄ p̄ sui ei⁹ z c. i. s̄a cti v̄ri siue ecclia fm̄ Aug. Iste ei sicut gaudet de bono ita de malo tristat. Vt fm̄ Remigū s̄t angeli qđ de tr̄ly tristā tur. qđ intelligēdū ē sane. Eū em̄ ange/ li dolētes de pctis sint boni z mon mali tū ēt bri z p̄nter nec dolent nec dolere possunt. sed tamē dicunt tristari: qz v̄n dicitā appetūt zelo iusticie diuie. vel qz effectū faciūt tristati. Un̄ sequit̄ (Et ve nerūt) nō corpe sed aio: siue fuerit. hoies siue angeli (z narrauerūt hec dño suo) i/ q̄ntū sui cordis affectiōes corā d̄o pdu/ cū: pctōes vt iusticia fiat (Et vocauit eū dñs su⁹) Remi. Vocauit qđē p̄ sniaz mortis: z ab h̄ seculo m̄ gre iussit. Hec ille. Et p̄mo exprobrat ei maliciā: cū se

dicitur (Et ait illi. Serue neq̄). i. q̄n es iu-
 stus seu equus. Sec̄do bñfctū illarum di.
 (De d̄bitū di. tibi: q̄m tu rogasti me) n̄
 relaxatōne: s̄z dilator̄. (Nōne ḡ oḡit̄ r̄
 te misereri p̄fuit tui. sic z ego tui miser-
 r̄ sū) z n̄b̄l legit̄ r̄ndisse: q̄z fm L̄b̄: y.
 i iudicio z p̄ h̄ac vitā oē argumētū ex-
 culariōis cessabit (Et trat̄ d̄ns). i. appe-
 rēs vindictā seu volēs. Ira ei p̄pe ē sen-
 sitū apperit̄ vindicare. sed largit̄ ēt ip̄a
 volūtas vindicare d̄i ira: z ista in deo ē.
 Quāvis ēt fm Remi. dicat̄ de tratus:
 q̄z facit̄ effectū irati. i. punit. (Tradidit̄
 eū tortorib̄) Remiḡ. Tortores at̄ di-
 cunt̄ demōes: q̄ sp̄ pati sūt vt perditas
 aīas suscipiāt z in pena eterne dānatio-
 nis torq̄ant. Hec ille. (q̄ ad vsq̄ redde-
 rer̄ vniuersū d̄bitū) Sed nūqd̄ reddito
 debito euadet̄ tortor̄ man̄. Ad h̄ d̄z q̄
 nō fm L̄b̄: y. q̄z nūq̄ reddet̄ totū. Naz
 illa cl̄pa p̄ q̄ q̄s in inferno punit̄ sp̄ du-
 rabit̄: z p̄r sp̄ durabit̄ pena: vt p̄z p̄ l̄a-
 ctū Tho. iij. di. iij. q. j. tertio. Vel fm
 Remi. dicēdū est q̄ nō exibit̄ aliq̄n: q̄z q̄
 vsq̄ hic accipit̄ p̄ eterno. vñ sp̄ soluet̄ et
 nunq̄ p̄soluet̄. Et redit̄ h̄ i idē. S̄z nū-
 qd̄ p̄cā q̄ pus huc fuerat̄ dimissa redi-
 erūt: Videt̄ q̄ sic q̄z d̄r Aug. de p̄b̄is
 d̄ni. Dicit̄ de d̄mittite z d̄mittet̄ vo-
 bis. Si ego por̄ dimissi: d̄mittite vt̄ po-
 stea. Nā si nō dimiserit̄ reuocabo: z q̄
 qd̄ tibi dimiserā replicabo tibi. Hec il-
 le. Itē hic d̄z q̄ iste fū coact̄ ē reddere
 vniuersū d̄bitū. s. pus dimissus. Ad h̄
 d̄: ex doct̄ia sci Tho. iij. pre. q. lxxvij
 z. iij. di. xij. q. p̄cā dimissa redire p̄ se
 q̄ns p̄ctm̄ ē necesse dicere: q̄z m̄lt̄ sc̄o-
 rū auctoritates h̄ sonāt. Duo autē sūt i
 p̄ctō. s. quersio ad bonum creatū: pura
 turp̄ delectationē: z auersio a deo. Ex
 hac at̄ p̄re ict̄ peccati puatio gr̄e v̄l m̄-
 racla z reat̄ pene. Claz est autē q̄ seq̄ns
 p̄ctm̄ n̄ reterat̄ p̄mū q̄ntū ē ex p̄re quersio
 s̄ctōis q̄z int̄dū p̄mū z seq̄ns sūt d̄ria: pu-
 ra p̄digalitas z auaricia: z sic s̄l h̄o r̄e-
 deret̄ ad adq̄rēdū habitū auaricie z ha-
 bitū d̄rū. i. p̄digalitatis. Claz ēt ē q̄ se-
 q̄ns reterat̄ p̄mū dimissū ex p̄re auersio-
 nis q̄ntū ad h̄ q̄ ē denuo iducere pu-
 atōz gr̄e z reatū pene. q̄z ista duo iueni-

unt̄ i oi mortali. z sic itelligit̄ illd̄: q̄ offe-
 dit̄ i vno fact̄ ē oim̄ reat̄. q̄z. i. ista duo s̄
 effect̄ cōes oim̄ p̄ctōz mortaliū. S̄z h̄
 ē dubitū. vtz reat̄ pene z puatio gr̄e rel-
 terent̄ z redeat̄ p̄ eandē cāz p̄t̄ quam
 pus inerat̄. i. p̄t̄ p̄ctm̄ dimissū. Et q̄d̄
 dā dicit̄ q̄ sic: sed dicit̄ eoz stare nō p̄t̄.
 q̄z fm h̄ opus hois pura seq̄ns p̄ctm̄ it̄
 ritū faceret opus d̄i: pura por̄e remissio
 nē qd̄ ē impossib̄le. Alij dicit̄ q̄ deus
 nō remittit̄ p̄cā ei que scit̄ postea pecca-
 tur̄ absolute: sed tm̄ sub p̄ditōe. s. q̄ non
 peccet̄ decetero. sed z h̄ falsū ē. Si ei ta-
 lib̄ sit remissio sub p̄ditōe pendere i fu-
 tur̄. n̄ sit absolute. ḡ neq̄ cā remissio-
 nis. i. gr̄a ē absolute causa: z p̄r gr̄a n̄ cau-
 sat̄ remissioē sufficēter: qd̄ ē hereticū.
 Redeūt̄ ḡ dimissa q̄ ad duo p̄dicta fm
 qd̄ tm̄ inq̄ntū. s. p̄ctm̄ seq̄ns p̄tiner̄ p̄m
 alit̄ alit̄ mō reatū pus dimissū. Grauit̄
 us ei est p̄ctm̄ seq̄ns: q̄z si n̄llm̄ fuit̄ p̄
 dimissū rōe i gratitudis. Vlt̄a ad istā
 materiā p̄nēct̄a habes vbi s̄. Sed ex
 his p̄z quō intelligend̄ sit iste passus.
 Iste ei fū in inferno nō punit̄ simp̄l̄ p̄
 p̄ctis dimissis q̄ ad culpā z pene reatū:
 s̄z solū fm qd̄ inq̄ntū illa grauit̄ reddi-
 derūt sequēs p̄ctm̄. Sed qd̄ si alieui re-
 ciduāt̄: erat̄ por̄a p̄cā dimissa q̄dez q̄
 ad culpā nō aut̄ q̄ ad corā penā q̄z. s. ad
 huc tenebat̄ ad penā. vt. x. int̄sue z ex-
 t̄sue vt. xx. q̄ vocet̄. a. Nūqd̄ iste reat̄
 d̄iuans z statim mortēs soluet̄. z i infer-
 no vsq̄ ad. xx. solū. i. ep̄alit̄. vel soluet̄. x.
 eternalit̄. vel. a. sibi oim̄o remittit̄. So-
 scr̄us Tho. i. iij. dist. xxj. q. j. ar. ij. q.
 iij. i. corpe. q. sic d̄r. In dānat̄ n̄ p̄r aliq̄
 culpa dimitti. nec aliq̄s reat̄ tolli cū ca-
 reat̄ charitate p̄ quā z cl̄pa purgat̄ z re-
 atus tollit̄. Et tō cl̄pa ventalis i eis sp̄
 manebit̄ v̄l reat̄ ē. Si ēt an̄ pem̄ mor-
 tale ventale dimissū fuit̄ q̄ntū ad cul-
 pā manēte reatu. z p̄t̄ h̄ eternalit̄ dāna-
 ti de ventilib̄ punit̄. Hec ille. Ex q̄
 bus p̄z q̄ fz m̄tē ei p̄t̄ pene q̄ erat̄ in
 r̄sa vt. x. z t̄t̄ erat̄ ep̄alit̄: reat̄ d̄iuas ē
 n̄llit̄ in inferno soluet̄. Distinctioē aut̄
 ij. q. j. ar. j. ad quintū: qd̄am dicit̄ cū
 scribere op̄inione: sed isti bene videāt̄ q̄
 ibi sc̄us Tho. ponit̄ duas respōsiones

Domica. xxiii. post Trini.

q̄z p̄ma est sua p̄formis p̄dictis. secūda
p̄o ē altoz q̄ tenet q̄ reciduas soluet. a.
i inferno rpatr t̄m. quā doctoz sc̄tus licz
nō teneat: eā t̄m nō reprobat: qz sustēta/
bilis ē: z t̄pē eā t̄m sustētat. Nec te mo/
ueat q̄ t̄m p̄nt̄r dissimilitudinē int̄ er. a. z
penā ventat. qz loquit̄ de ventat nō re/
misso q̄ ad culpā. Et p̄mū loquit̄ ex opti/
mōe eoz q̄s t̄m allegat (Sic z pat̄ me/
celestis faciet vob: nisi remiserit̄ vnus/
q̄sq̄ fratri suo de cordibz v̄ris). i. nō so/
lum apparent: s̄z z cordiat̄. Hiero. Jo/
d̄ns addidit̄: de cordibz v̄ris: vt oēm s̄/
mulationē f̄ct̄e pac̄ auferr̄t. Hec ille.

Horat̄ q̄libet n̄m debz exēplo hu/
tus fuit facilis esse ad ventā largienduz
qz z ob h̄ saluator parabolā dixit. Qui
ge. Vult docere nos d̄ns faciles esse ad
indulgendū eis q̄ nocuerūt nobis: ma/
xime si satisfaciētes dep̄cent veniā sibi
dari. Hec ille.

Domica. xxiii. post Trinit.

Text^o euāgel. Mat. ca. xxij.

A Beutes pharisei: cōsil/
ium inierunt: vt cape/
rent Iesum in sermōe
Et mittunt ei discipu/
los suos cū herodiāis: dicētes.
Magister scimus qz verax es: z
viam dei in veritate doces: z non
est tibi cura de aliquo. Non em̄
respicis p̄sonā hominū. Dic er/
go nobis: Quid tibi videtur. Li/
cet censum dari cesari: an non:
Cognita autē Iesus nequitia
eorum: ait. Quid me tētatis hy/
pocrite: Ostēdite mibi numis/
ma census. At illi obtulerūt ei
denarium. Et ait illis Iesus.
Cuius est imago hec et super/
scriptio: Dicūt ei: Cesar. Tūc
ait illis. Reddite ergo que sunt
Cesaris cesari: et que sunt dei
deo.

A Beutes pharisei cōsil/
ium inierunt zc.) Mart. xxij.
In p̄senti euāgelio tangunt̄
tria p̄ucta: q̄ sūt Inuidiosa
p̄sultatio. Inuidiosa interrogatio. z Blo/
tiosa p̄sultatio.

Quarū ad p̄mū s̄falr̄ sc̄dū ē q̄ tan/
gūt̄ inuidiosa p̄sultatio phariseoz aduer/
sus ch̄m: cū d̄r (Beutes) a p̄dicatioe
ch̄i i q̄ audier̄t parabolā d̄ nuptijs: z cō/
clusionē q̄ mlti s̄ vocati. s. iudei z gēti/
les. pauci p̄o electi. qz iudei fuer̄t incredu/
li: z forte ista egre tulerūt (pharisei). i. q̄
dā religio: d̄ct̄ a phares qd̄ ē diuisio: qz
a reliḡ p̄lo z hitu z p̄sultatioe erāt di/
sticti. Isti fuer̄t m. agni ch̄i emulatores
qz eos p̄dēnabat sua sc̄a p̄uersatioe z ap/
ta p̄dicatioe. Et ē qz vt d̄r Iose. erāt i
maḡ p̄ll̄ ex̄stimatioe: cū p̄mū aliq̄s in
p̄lo apparebat h̄ns opionē sc̄ritar̄: q̄ n̄
eēt de sua secta statim mordebāt iuidia.
Vn̄ p̄secuti s̄t Joāne p̄mū vt d̄ctū ē s̄.
deide ch̄m (Cōsiliū inierūt). s. cū herod/
dianis s̄m Ch̄y. qd̄ hinc p̄z. qz post s̄l̄
cū ill̄ miserūt discipulos suos (vt capent
Iesum i sermōe) Tū qz i facto cū cape vel
rephēdere nō poterāt. Tū qz facti ē in
p̄bo q̄ i ope cape. Et h̄ p̄z sic d̄r Ch̄y
sost. q̄ affectata malicia aliq̄n qd̄ p̄fū/
dit̄: s̄z n̄ emēdat̄. qd̄ duplici exēplo. p̄bar/
sez aq̄ currētis: cui si obturat vn̄ adit̄
statim aliū reperit. Sic z istoz malicia
in vno p̄fusa viam aliā molit̄. z exēplo
ignis q̄ crescit ex additione lignoz. Et
sic anim̄ mal̄ q̄nto pl̄ audierit vitā/
tē: t̄ro plus etiā inflāmat̄ ad maliciā.
(Et mittūt ei discipulos suos cū herod/
dianis dicētes) Isti herodiani s̄m mag/
gistr̄: h̄sto. fuerūt milites Herodis res/
trarche. i. filij herodis ascalonite: q̄ erat
rūc p̄ns in hierl̄m s̄m sc̄m Tho. cū ista
q̄ fuerit sc̄a ch̄o feria. ij. añ passionē
suā. z d̄ Herode legit̄ q̄ venerat ad solē
nitatē paschale. Vn̄ s̄m eūdē fuerūt mi/
lites Herodis ascalonite iam defuncti
Sc̄dm Hiero. p̄o Herodes ascalonita
sub q̄ descriptio orbis facta est: fuit a ce/
sare cōstitur̄ rex z exactor tributi i Ju/
dea. Fuerūt ergo s̄m cum ist̄ herodiā/
D iij